

בכדי שלא לחשבני שהסכמתי עמהם בהקמת המדינה), אבל עתה חובת כולנו לעזור את המדינה נגד רודפיה מבחוץ, ולהדריכה בדרך התורה שכל נתיבותיה שלום. והשומע דברי גידופין של "חומותנו" ושותק, חוששני לומר שנתפס על דבריהם, וכבר אמרו חז"ל שמצות תוכחה אפילו תלמיד לרב, ואפילו הדיוט בכהן גדול, עליו להוכיח את הגדול שבגדולים, כי אין חכמה ואין תבונה וגו' ואין חולקים כבוד לרב.

והנה דברים מעין אלו נדפסו משמי בשבועון "אידישע וואך", וב"הפרדס" תשרי תשי"ט, ו"בחומותינו" הנ"ל וגם ב"דער איד" בהרעישם עלי, תפשו עלי שבדיתי מליבי דברים שאינם.

(א) שכתבתי בשם אחד הגדולים (הגאון רבי חיים עוזר גרודזנסקי ז"ל) שאומה הישראלית גם כן אומה היא, ואין למרוד בה, "והרי פטירת הגאון רבי חיים עוזר היתה הרבה קודם הקמת ממשלת ישראל" כותבים. אמנם דבר זה הוא מפורסם שבזמן שהכריזו "באיקאט" על הנאצים פנה הגאון ר' אלחנן וואסערמאן וצוק"ל להגאון רבי חיים עוזר (גיסו) למה אינו מוחה בהם, שהרי הזהירו חז"ל שלא למרוד באומות. והשיב "שגם אומה הישראלית אומה היא".

ואמנם באותו ענין נחלקו עליו רבים וגדולים, ואכמ"ל בזה. אבל למרוד במדינה שהוכרה בכל עמי התבל (חוץ מהערבים...) בפנים המדינה גם אם היא תחת ממשלה של חפשים, מרד הוא. ורק בדבר שגוזרים נגד הדת אין לשמוע להם. וכמו שביארו חז"ל על תשובת חנני' מישאל ועזרי' לנבוכדנצר, ואין לכפול הדברים. וכל החרדים (חוץ מבעלי "חומותינו") הולכים בדרך זה.

(ב) עוד תפשו עלי מה שכתבתי "שכת האיסים היו מקורבים לרומי ושיש מהם שהגיעו למלשינות". ותפשו על זה מספר הדורות "שהם היו נלחמים ברומי", והנה ערבבו שתי כיתות. כת יהודה הגלילי, היא היתה כת הבריונים שממנה נסתעפו שאר כתות הלוחמים, ולא היו איסיים, אף שאפשר שהגלילי הי' מקודם שייך להם, ובדרך כלל הקיצונים המוסיף גורע, תחת שהי' מקודם איש שלום, נהפך למשחית, והם הסבו החורבן. אבל האיסיים היו "פאציפיסטים" כמו שכתב שם מקודם בשם פילון היהודי, ויוסף בן מתתיהו (בן גוריון, או יוסיפון) היה אחד מהם כמו שהעיד על עצמו, והוא היה יועץ אספאסינוס, וחלק מספרו "מלחמת היהודים" מלא שטנה על ישראל ותהלה לרומים ולטיטוס שר"י שקורא אותו בשם צדיק. אף שהמליצו עליו, משום שספריו נגד אפיון ותולדות היהודים בכלל יש להם ערך גדול. וע"כ מצאו עליו זכות שהיה מוכרח לכך משום שהיה כבוש תחת רומי. אבל סוף סוף דבריו מלשינות הם. ואף שבעצם הדבר היתה גם דעת חז"ל שלא למרוד ברומי כמו שכתבתי מקודם. ושקר הוא מה שכתבו ב"חומותינו" בשמי, שכתבתי שהאיסיים רצו למסור כלל ישראל לרומים. אנכי כתבתי רק שחכו לכך (במחשבה) בכדי לעבור חי, "ויש מהם שלמלשינות הגיעו". והנני כופל הדבר הנ"ל שגדולי ישראל, שבעלי "חומותינו" דוגלים בשמם, עליהם